

SUZBIJANJE KOROVA U ORGANSKOJ POLJOPRIVREDI

*Nikola Bokan¹, Aleksandar Paunović¹, Dalibor Tomić¹, Mira Pucarević²,
Dejana Panković², Ljubinko Jovanović², Goran Dugalić¹, Milun Petrović¹*

Izvod: Organska poljoprivreda kao proizvodni sistem baziran ne ekološkoj proizvodnji, biološkoj aktivnosti zemljišta, očuvanju biodiverziteta, uz primenu prirodnih supstanci i postupaka, jedina je sertifikovana proizvodnja hrane u Srbiji. Korisnicima organskih proizvoda se garantuje da je finalni proizvod rezultat dosledno sprovedene tehnologije gajenja. Od 2010 godine, usvojena su tri zakona i niz pravilnika, koji su osnov za razvoj ovog sistema proizvodnje hrane. Na svetskom tržištu organskih proizvoda, kontinuirano raste potražnja, dok je povećanje ponude ovih proizvoda iz agrosinuzija Srbije, u relativno blagom porastu.

Razlozi nedovoljnog interesovanja proizvođača za bavljenje organskom poljoprivredom su neobaveštenost, nedostatak repro materijala, strah od promena i veoma često omalovažavanje od strane konvencionalnih proizvođača i stručne agrarne javnosti.

Jedan od važnih elemenata u mozaiku kreiranja straha od organske poljoprivrede među proizvođačima je i nepoznavanje načina suzbijanja korova u ovom proizvodnom konceptu. Kao i u drugim elementima tehnologije gajenja, osnova suzbijanja korova jesu preventivne mere, ali postoje i direktni načini eliminisanja nepoželjnih biljaka iz agrobiotopa.

Ključne reči: organska poljoprivreda, korovi, prevencija, direktne mere

Uvod

Korovi kao nepoželjne biljke koje rastu pored gajenih vrsta, predstavljaju veći problem u biljnoj proizvodnji. Sve što smo namenili kulturnim biljkama koje su cilj gajenja na agrobiotopima, u velikoj meri koriste korovske vrste, ako ih ne suzbijamo na vreme. U dugom vremenskom periodu, poljoprivrednici su veliki deo svog vremena i energije trošili na ručno suzbijanje korova, što predstavlja vid robljstva (Holm, 1976. citat Šarića, 1985). Konvencionalna poljoprivreda druge polovine dvadesetog veka, za rezultat je imala značajan porast prinosa gajenih biljaka. Ta „zelena revolucija“ je rezultat napredka u oblasti selekcije novih genotipova, razvoja mehanizacije i intenzivne primene hemijskih sredstava, pre svega mineralnih đubriva i pesticida. Rad velikog broja ljudi je zamenjen „industrijalizacijom poljoprivrede“ u kojoj savremeni farmer, uz pomoć mašina i brojnih inputa, čije je poreklo van gazdinstva, gaji biljke na stotinama hektara.

I pre ovog ukupnjavanja, koje je danas stvarnost u agrarno najrazvijenijim zemljama sveta, pa i u srednje razvijenim državama, začetak ideje o ekološkoj

¹ Univerzitet u Kragujevcu, Agronomski fakultet u Čačku, Cara Dušana 34, Čačak, Srbija, nikola@kg.ac.rs)

² Univerzitet EDUCONS, Vojvode putnika 87, Sremska Kamenica

CIP- Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

63(082)

60(082)

**САВЕТОВАЊЕ О БИОТЕХНОЛОГИЈИ са
међународним учешћем (19, 2014, ЧАЧАК)**

**ЗБОРНИК РАДОВА, 19 САВЕТОВАЊЕ О БИОТЕХНОЛОГИЈИ,
ЧАЧАК, 07-08. март 2014. године: (организатор
Агрономски факултет, Чачак)-Чачак: Агрономски
факултет, 2014 ( )- страна 535, илустр.: 24цм.**

**Тираж: 150. Напомена и библиографске референце уз
текст. – Библиографија уз сваки рад. – Abstracts.**

ISBN 978-86-87611-31-3

**1. Агрономски факултет (Чачак)
А) Пољопривреда – Зборници б)
COBISS.SR-ID**